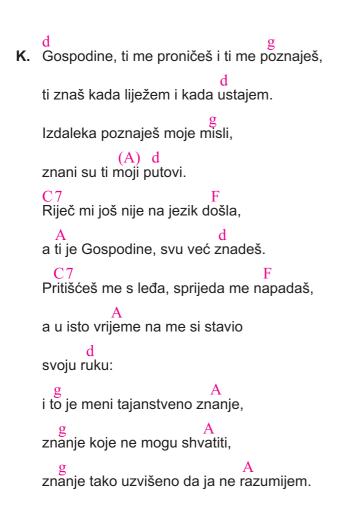
GOSPODINE, TI ME PRONIČEŠ I TI ME POZNAJEŠ - Ps 138 (139)

- Z. ALI KAMO DA IDEM DALEKO OD TVOGA DUHA,

  KAMO DA OD TVOG LICA POBJEGNEM?
- **K.** Ako se na nebo popnem, ondje si ti,
- Z. AKO U SMRT SIÐEM, ONDJE TE NAÐEM.

  PRITIŠĆEŠ ME S LEÐA, SPRIJEDA ME NAPADAŠ,
- **K.** a u isto vrijeme na me si stavio svoju ruku:
- Z. I TO JE MENI TAJANSTVENO ZNANJE,
- **K.** znanje koje ne mogu shvatiti,
- Z. ZNANJE TAKO UZVIŠENO DA JA NE RAZUMIJEM.
- K. Gospodine, ti me proničeš i ti me poznaješ,

  d
  ti iskušavaš moje srce,

  da ne idem putem dvoličnosti,

  (A)
  da nikada ne napustim tvoju stazu.